

2. С оглед на принципа на данъчен неутралитет възможно ли е обстоятелството, че едноличният търговец, издател на фактурата, не е декларирал наетите от него работници (които следователно работят „на черно“) и че на това основание данъчната администрация е установила, че въпросният търговец „няма декларирани работници“, да попречи на упражняването на правото на приспадане на получателя на фактурата?
3. Може ли да се счита, че получателят на фактурата проявява небрежност, ако не провери дали съществува правоотношение между работниците, наети за извършването на строителни работи, и издателят на фактурата, нито дали последният е изпълнил своите данъчни задължения за деклариране или всяко друго задължение по отношение на тези работници? Може ли да се приеме, че това поведение представлява обективен факт, показващ, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че участва в измама, свързана с ДДС?
4. С оглед на принципа на данъчен неутралитет може ли националният съд да вземе предвид предходните обстоятелства, когато неговата цялостна преценка го навежда на заключението, че търговската сделка не е била извършена между посочените във фактурата лица?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и Поправка в ОВ L 74, 19.3.2011 г., стр. 3)

**Иск, предявен на 30 юни 2011 г. — Европейска комисия/
Словашка република**

(Дело C-331/11)

(2011/C 282/07)

Език на производството: словашки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Marghelis и A. Tokár)

Ответник: Словашка република

Искания на ищеца

- да се установи, че като е допуснала експлоатирането на депото за отпадъци Žilina — Považský Chlmec без план за подобряване на условията в депото и без да е прието окончателно решение по въпроса дали посоченото депото може да продължи своята дейност въз основа на одобрен план за подобрене, Словашката република не е изпълнила задълженията си по член 14, букви а), б) и в) от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (¹);
- да се осъди Словашката република да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Депото за отпадъци Žilina — Považský Chlmec се експлоатира без да е приет план за подобряване на условията в него и без да се одобрени евентуалните изменения в съответствие с плана за подобрене. Поради това Комисията иска от Съда да установи, че като е допуснала действието на депото за отпадъци Žilina — Považský Chlmec без план за подобряване на условията в депото и без да е прието окончателно решение по въпроса дали посоченото депото може да продължи своята дейност въз основа на одобрен план за подобрене, Словашката република не е изпълнила задълженията си по член 14, букви а), б) и в) от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци.

(¹) ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94.

Жалба, подадена на 29 юни 2011 г. от Lancôme parfums et beauté & Cie срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 14 април 2011 г. по дело T-466/08 — Lancôme parfums et beauté & Cie/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Focus Magazin Verlag GmbH

(Дело C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lancôme parfums et beauté & Cie (представители: A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Focus Magazin Verlag GmbH

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Общия съд, постановено на 14 април 2011 г. по дело T-466/08, и решението на първи апелативен състав на СХВП, постановено на 29 юли 2008 г. по преписка R 1796/2007-1;
- да осъди СХВП и встъпилата страна да заплатят разходите, направени в производствата пред апелативния състав, пред Общия съд и пред Съда.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, тъй като Общият съд е нарушил член 43, параграфи 2 и 3 от Регламента относно марката на Общността и е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че в случая петгодишният срок след регистрацията, през който е трябвало да бъде реално използвана по-ранната германска марка „FOCUS“, на която се основава възражението срещу заявката за регистрация на марката на Общността „ACNO FOCUS“, е започнал да тече едва на 13 януари 2004 г.